

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۰ اپریل ۲۰۲۱

ارجگذاری به آرای مردم و یا استفاده ابزاری از آن!

جمعه - ۲۰ حمل ۱۴۰۰ - کابل: در مصاحبه ای که همکار شجاع و متعهد پورتال خانم "معروفی" با استاد "موسوی" در همان سالهای نخست ایجاد پورتال در مورد "دفع تجاوز اول انگلیس بر افغانستان" داشتند در آنجا، آقای "موسوی" بسیار صریح بیان می دارد که "شاه شجاع" در آخرین ماه های سلطنتش بعد از آن که ظلم و اجحاف بادرانش را در حق خودش مشاهده نمود، تصمیم گرفت تا به طرف مردم افغانستان روی آورده از آنها کمک بخواهد؛ این را هم تذکار می دهند که هر چند این مراجعت خیلی دیر صورت گرفته بود، مگر مردم افغانستان در کل و مردم کابل به صورت خاص، خواستند تا به وی چانس پاک کردن کارنامه ننگینش را بدهند، مگر مار های آستینی که "شاه شجاع" خود پرورده بود از در رقابت با وی و انداختن حلقه عبودیت استعمار بر گردن خودشان، وی را به قتل رسانیدند و فرصتی را که مردم می خواستند به نواده "احمدشاه ابدالی" که به پاس خدمات فناپذیرش در ایجاد افغانستان انجام داده بود، بدهند، از وی گرفتند.

امروز وقتی مطلع شدم که در غازی سندپیوم شهروندان کابل، می خواهند با تجمع شان به تمام طرف های درگیر از طالب و دولت دست نشانده گرفته تا اشغالگران امریکائی و شرکاء حضور سیاسی شان را در تعیین سرنوشت شان ابراز دارند، سرازپای نشناخته، علی رغم بعد فاصله و نبود وسایل ترانسپورتی با چند تن از دوستان اهل گذر، خود را به آنجا رسانیدم. آخر فکر می نمودم سرانجام شعار هر روزه ام که "سرکها ما را می طلبند" پاسخ مثبت دریافت داشته است.

وقتی به آنجا رسیدم و جمعیت چندین هزار نفری را دیدم، در آغاز در لباس نمی گنجیدم و بدین فکر بودم که از همانجا با معرفی خود به گردانندگان تظاهرات، و این که چنین حرکتی را از ماه قبل شعار داده ام، تمام وقتم را در اختیار آنها قرار دهم، مگر وقتی بیشتر با حرکت آشنا شدم و دیدم که این تظاهرات در واقع، تلاشی است که والی کابل به نمایندگی از "غنی احمدزی"، با استفاده از مقام دولتی اش و چه بسا از طریق وارد کردن فشار بر ولسوالان ولسوالی های کابل، از ولسوالی پغمان گرفته تا ولسوالی کلکان، سرايخواجه، چهارآسیاب، چاردهی، ده سبز، بگرامی، قره باغ و ... مردم با شعار های جداگانه به دور ولسوال و چند میر و ملک حواریون ولسوال جمع شده و از باشندگان شهر کابل و نهاد های مبارزاتی نامدار و بی نام شهر کابل زیاد خبری نیست، تصمیم گرفتم نخست شناختم را کامل سازم بعداً اقدام به همکاری با آنها نمایم.

شنیدن سخنرانی ها- آنهم مقاماتی که نه تنها تا مرفق دست شان به خون مردم آغشته است، بلکه امضای هریک از آنها در زیر ده ها قرار وطنفروشانه و انقیاد طلبانه نیز وجود دارد- و صحبت های جداگانه با حاضران، برایم روشن ساخت که این حرکت، یک حرکت سازمانیافته از جانب والی کابل به دستور "غنی احمدزی" و به غرض حمایت از وی صورت گرفته است.

این یعنی سرانجام "غنی احمدزی" هم راه "شاه شجاع" را انتخاب نموده، بعد از آن که از جانب بادرانش سیلی نا امیدی را دریافت داشت، به طرف مردم، منتها از درب قلبی مراجعه نموده است.

هموطنان گرامی!

این که "غنی احمدزی" حتا شرافت "شاه شجاع" را نیز ندارد تا مستقیماً دست کمک به طرف مردم دراز کند و می خواهد با فریب دادن مردم و استفاده ابزاری از حضور گسترده آنها، به زعم خودش "جبهه جمهوری" را مقابل حریفانش مقتدر نشان دهد، باشد سرجایش، آنچه مهم است و اهمیت دارد، ما باید نگذاریم تا از حرکت مردم استفاده ابزاری صورت گیرد، بلکه با بردن و طرح شعارهای خودمان در چنین تجمعاتی، تلاش بورزیم تا مردم را واقعاً به صحنه نبرد بیاوریم- امری که بادر نظر داشت صحبت های امروز ما، می شود بدان خوشبین بود.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لایتجزای مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبند!